

τὸν μο[να] / στήρι τοῦ Μέγαν Χρυσοστόμου νὰ τὴν ἐνγράφην ἀφέντης ὁ ἱερομό-
ναχος ὁ παπᾶ κὺρ Καλλίνικος εἰς τὴν / Ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμα θέλει τῆς ὁ μαστρὸ
Σταμάτης ὁ Μαστοράκης τέσσερα ρεάλια καὶ ἀφήνει / τοῦ κουνιάδου τῆς τοῦ ἀφέντη
τοῦ ἱερομονάχου νὰ τῆς κάμη ἓνα σαρανταλείτουργον. Ἀκόμα θέλει / τῆς ἡ Ἀν-
νούσαν ἡ Μάμουνα τρία ρεάλια καὶ ἀφήνει τα τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη τῆς κερά Λεού-
σας ἡγου τοῦ Κακα / λιώρη νὰ τῆς κάμην τόσες λειτουργίες ἀκόμη ἡ κερά Φλου-
ρέντζα τοῦ ποτὲ παπᾶ Νίκου ρεάλια / ἔξε καὶ βαστᾶ τζη μία κούπα καὶ μία κουρ-
τούνα μεταξωτὴν / καὶ ἔχει τα / καὶ ἐκεῖνα / μὲς τὴν / κασέλα / καὶ αὐτὰ τοῦ παι-
δίου τῆς. Ἀκόμη θέλει [τῆς] / καὶ ἡ Ἀντριάνα τοῦ Κουμούλου ρεάλια τέσσερα
καὶ ἡ Νικολέτα τῆς Γαρδασοπούλας ἄλλα τέσσερα / καὶ ἀφήνει τὰ πέντε ἀπ' αὐτὰ
ταορέτο εἰς τὸν Μέγα Ἡλία διὰ μία πρόθεσιν νὰ τὴν γράψουν / εἰς τὴν Ἀγία Πρό-
θεσιν νὰ μνημονεύεται ἀενάως καὶ τὰ ἄλλα τρία ποὺ ἀπομείνουσιν νὰ τὰ πά / ρη ὁ
κουνιάδος τῆς ὁ ἀφέντης ὁ ἱερομόναχος νὰ τῆς κάμη τόσες λειτουργίες. Ἀκόμα λέγειν
πὼς ἔχει / καὶ τρία μετζάνια καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλη
μασαρία τῆς εὐρίσκεται νὰ εἶναι τοῦ παιδίου / τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ'
ἐμοῦ τοῦ νοτάρου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν / εἰ μὴ ἡ παροῦσαν
τῆς διαθήκην θέλει εἶσται ἰσχυρὴν βεβαία καὶ σιγούρα παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί-
στους / μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρῶν στος.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος πνευματικὸς μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

893

Προικοσύμφωνο

φ. 473^{r-v}

/ [Ἐβ]γαλμένος ὁ πόντος διὰ τὰ σπίτια ποὺ ἔκ[τισε]ν ὁ μαστρὸ Γεώργης

Φ [51]1

/ [... ..] ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 23/ ἐπειδὴ
καὶ ὁ μαστρὸ / [Γεώρ]γης Ροδίτης Θεοῦ θέλοντος ἔχειν λόγον συμφωνίας ὑπαν-
δρείας ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον / []τὴν κόρην τοῦ κὺρ Μανασῆν Κυπραίου ὀνό-
ματιν Λιανὴ εἰς γυναῖκα του νόμιμην / [καὶ εὐλογητι] κὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς
νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας / [] καὶ ἡ κερά Παρασκευὴ
ἡ θεῖαν τῆς τῆς ἄνωθεν κόρης τῆς κερά Λιανῆς ἐδῶ πρε / [ζέ]τε ἡ ἄνωθεν κερά Παρα-

σκευή εἰς τὸ ἴδιόν της σπῖτιν μὲ ἴδιάν της γνώμην καὶ ἐξ οἰκείας / της βουλῆς χω-
 ρὶς τινὸς ἀνάγγασιν ἀλλὰ θεληματικῶς της θέλειν καὶ πουρκοτάζειν καὶ αὐτὴν
 / τῆς ἄνωθές της ἀνηψιάς πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
 καὶ τὴν / [ἐ]δικὴν της, ἔπειτα τῆς δίνει τὴν κατοικίαν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Μποταμιὰ
 ἡγού μεσόσπιτον καὶ ξών / [σπιτο]ν [] μὲ τὴν αὐλήν του καὶ μὲ τὸ φοῦρνον τος
 ὁμάδιν μὲ τὸ περιγάρδι πού εἶναι σινμά τος μὲ / [μί]α ἐλαία καὶ δύο συκιδάκια
 καὶ ἓνα παλιόσπιτον στὸ πλευρόν του ὅλα καθὼς εὐρίσκουν / [ται] μὲ πᾶσαν τος
 δικαίωμα καὶ ποσσέσαν. Ἀκόμη τὰ σπῖτια πού ἔχειν ὅζων τῆς Πόρτας τῆς Ἑ / -
 [βρι]ακῆς ἐβουλήσασιν καὶ ἐχαλάσασιν παντάπασιν καὶ ἔμεινα μόνον οἱ τόποι καὶ
 ἔτζι ὁ ἄ / νωθεν μαστρὸ Γεώργης μὲ γνώμην καὶ βουλὴν τῆς αὐτῆς κερά Παρασκευῆς
 μὲ σπέζες του καὶ μὲ / ὅζοδες ἐδικές του ἔκτισεν τὰ ἄνω λεγόμενα σπῖτια καὶ ἔτζι
 καὶ αὐτὰ καθὼς θέλει εὔρε / θοῦσιν ἀποθανώντας της νὰ εἶναι τῆς ἄνωθεν κερά
 Λιανῆς. Ἀκόμα τάζει της καὶ τὰ πράμα / [τα] ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Ἑγγαρεὶς τὸ
 χωράφιν πού ἔχειν ἀπὸ κατωθιὸν ἀπὸ τὸν κύρη Ἀσώματον / [σύμ]μπλιον μὲ τοῦ
 ἄνωθεν κύρ Μανασῆν. Ἀκόμα τὸ ἄλλο κομμάτιν τὸν χωράφιν πού ἔχειν / εἰς τὸ
 μέρος τοῦ Ἀμιτίου πού ἦτονε ἄλλοτε ἀμπέλι καὶ ἐξαμπελίστην καὶ ἔχει μέσαν
 τὴν ληνόν / του καὶ ἓνα σπῖτιν συμπλιάζειν μὲ τοῦ οἰκονόμου τὸ πρᾶμα καὶ μὲ τῆς
 Μαρίας τοῦ Βαρβάτου καὶ / Ἰωάννη Μπερνόρε καὶ αὐτὸν ἐδικόν της καὶ ἐπειδὴν
 καὶ αὐτὴν ἡ κερά Παρασκευῆν νὰ εἶναι / γυναίκα ἀνήμπορην ὅπου δὲν ἡμπορεῖν
 νὰ μπαينوβγαίνειν εἰς ξωτικά διὰ τοῦτον κάνει νοικο / κύρην τὸν ἄνωθεν μαστρὸ
 Γεώργην ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ μπαίνει καὶ νὰ ἐβγαίνει εἰς τὰ αὐτὰν πράμα / τα νὰ
 ἔχῃ τὴν ἔργον τος καὶ τὴν ὁσοδία τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἡγού σ' ἐκεῖνο ὅπου τῆς
 ἀγγίζειν / νὰ πηγαίνειν εἰς τὸ χέρι της ὅλον σωστὸν καὶ ἀποθανώντας της ὅλα ἐδι-
 κά της. Ἀκόμα τάζει της καὶ / δύο κομμάτια δακτυλίδια καὶ μία κολλαῖνα, ἀκόμα
 καὶ ἓνα ζευγάριν μπλέκτινα μ[που] / στομπράτζολα καὶ ἓνα ζευγάριν μπουστο-
 μάνικα βαριά τῆς κασέλας, ἀκόμα καὶ ἓνα ζευγάρι / σεντόνια ξεχιτένια μὲ τίς τζί-
 λους ἀπὸ κάτω ἔτζι ἀπλάδενες τέσσερις καὶ πιάτα κομ / μάτια ἑφτά καὶ κασέλες
 δύο καὶ μία κασελέτα, ἀκόμα ἕτερην κασέλα μία καὶ ἓνα τρα / πέζιν, ἀκόμα καὶ
 ἓνα ξυλοβοῦτζι καὶ δύο βαρέλια τὸ βουτζι εἶναι τοῦ γεννημάτου. Ἀκόμα λέ / γειν ἡ
 κερά Παρασκευῆν πὼς ἐορτάζασιν τὸν Τίμιον Σταυρόν εἰς τὴν Μποταμιὰ εἰς τὴν /
 Μπηγὴν ὅπου ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας της ἤφερε τὴν εἰκόνα τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ
 ἐκεῖν καὶ ἐόρτα / ζέν τονε πάντα καὶ εἶναι κεῖν καὶ δίνει τος τὸ ὁμπλιγον νὰ τὸν
 ἐορτάζουν καὶ αὐτοὶν καὶ νὰ τὴν ἑφτι / ἄσουσιν καὶ τὴν εἰκόνα ὅπου εἶναι χαλασμένη.
 Ἀκόμα δίνει της καὶ ἄλλη εἰκόνα τὸν Ἅγιο Γεώργιον ἃ / κόμα κάνουν καὶ τὴν κοντε-
 τζιὸν ἐτούτην ἀνάμεσόν τος ἡ κερά Παρασκευῆν καὶ μαστρὸ Γεώργης ὅτιν / νὰ
 κάθονται μαζὶν ἕως τὴν ζωὴν της νὰ μαντινιέρονται ἀνάμεσάν τος ὡσὰν μάννα καὶ

[παι] / δία καὶ εἰς κανέναν γγαῖρον ὅπου νὰ ἤθελεν μὴν ἔχην τὴν ἀνάπαψιν τῆς
μαζίν τοσ καὶ / ἤθελε πάγην νὰ καθίσην χώριαν τοσ νὰ ἔχην τὴν νιτράδαν τῶν
μπραμάτων τῆς τῆς ἐξουσί / ας τῆς νὰ πορεύεται περὸν νὰ μὴν ἔχην ἐξουσία ἀπὸ
τὰ αὐτὰν πράματα ὅπου τά / ζειν μήτε νὰ πουλήσιν μήτε νὰ χαρίσιν μήτε εἰσὲ
ἄλλο πρόσωπον νὰ τὰ τάξην ἐξόχος ὁ Θεὸς / νὰ μὴν τὸ ὀρίσιν καὶ τύχη τῆς καμ-
μία δυστυχία ἢ ἀσθένεια ὅπου νὰ μὴν [...]μπ[] / ται καὶ δὲν ἐθέλασιν τὴν
ἐπορεύου ἢ αὐτὴν τῆς ἀνηψιά καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης τότε νὰ ἔχ[η ἐξου] / σία νὰ πιάνη
ἀπὸ τὰ πράματά τῆς νὰ δίνη νὰ πορεύεται εἰδὲ καὶ εἶναι ἀγαπημέ [νοι κον] / τεταρι-
σμένοι εἰς περ τοῦ ἄλλουν τοσ νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικοῦνται ὅλα ὅσαν τῆς τάξιν
ε[] / ἀπὸ κανεῖν νὰ μὴν ἔχην καμμία πείραζιν ἢ ἀπὸ ἐδικὸν ἢ ἀπὸ ξένον διὰ
τ[] / νοικοκυρὰν καὶ ἐξουσιάστρα ὅπου εἶναι τὸ ἐδικὸν τῆς κατὰ τὴν κοντε-
τζιὸν ὅπου τῆς [ἔχει] / καμωμένη ἢ μακαρίτην ἢ μητέραν τῆς νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει
καὶ βούλεται ἔτζι τὰ κάμν[ει καὶ] / αὐτήν. Ἀκόμα λέγειν ἢ ἄνωθεν κερά Παρα-
σκευὴν πὼς μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅ,τ[] / ἐθέλασιν τῆς εὐρεθῆν νὰ εἶναι
τῆς αὐτῆς τῆς ἀνηψιάς με τοῦτον νὰ δώσιν δύ[ο πρό] / θεσες τὴν μία εἰς τὴν Ἀγία
Σοφία καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ μοναστήριν τοῦ Μέγα Χρυσοστόμ[ου] / νὰ δώσιν νὰ
τῆς κάμου καὶ ἓνα σαρανταλείτουργον ἐκεῖν πού θέν νὰ ἐνταφιαστῇ καὶ [.]. / Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος προικοδότησης καὶ ταιριασμοῦ ἔμειναν
τὰ ἄνωθεν [μέρη] / κοντέντα καὶ ἀνεπαμένα βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τ[ος].

/ —Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Τριβιζᾶς μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ —Ἡ ἄνωθεν κερά Παρασκευὴ στέργει καὶ βεβαιώνει τὸ παρὸν καὶ διὰ [νὰ] / μὴν
ἡξέρη νὰ γράφῃ ἔβαλεν ἐμένα τὸ Θεοδωρῇ τὸν Τάγαρ[η καὶ ἔ] / γραψα γιὰ
λόγουν τῆς καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἄνωθεν.—

/ —Ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργης στέργει τὸ παρὸν καὶ μὴν ἔχοντας γράμματα ἔγρα-
ψαν κάγων ὁ ὑποκά[τωθεν].

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

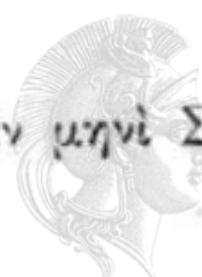
894

Διαθήκη

φ. 474Γ

/ Φ 512

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτε-

ΑΘΗΝΩΝ